

COLLEGE VAN TOEZICHT VAN DE NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

18-06 Uitspraak van het College van Toezicht van de Nederlandse Vereniging van pedagogen en Onderwijskundigen (hierna: de NVO) inzake het klachtschrift van de heer (...) (hierna: klager) jegens mevrouw (...) (hierna: verweerster)

Samenstelling van het College van Toezicht van de NVO

De heer mr. T.J. Dorhout Mees (voorzitter), mevrouw drs. C.E.H.M. Backhuijs-Raijmakers (lid), mevrouw drs. M. Kroon (lid) en mevrouw drs. N. Rombout-Van Wamelen (lid).
Ambtelijk secretaris: mevrouw mr. J. Siemons

Het College van Toezicht (hierna: het College) heeft het volgende overwogen en beslist:

1. Verloop van de procedure en ontvankelijkheid

Op 7 november 2018 ontving het College van Toezicht via de e-mail een klachtschrift van klager. Het College bevestigde de ontvangst van het klachtschrift bij e-mail van 8 november 2018 en bij brief van 13 november 2018.

Het College verklaarde de klacht op 16 november 2018 ontvankelijk.

Bij brief van 22 november 2018 verzocht het College aan verweerster om binnen vier weken een verweerschrift in te dienen.

Het College ontving op 14 december 2018 het verweerschrift gedateerd 13 december 2018.

Het College zond het verweerschrift op 22 januari 2019 naar klager. In het begeleidend schrijven verzocht het College aan klager om een nadere toelichting zoals bedoeld in artikel 15, tweede lid van het Reglement voor het College van Toezicht en het College van Beroep voor de NVO (hierna 'het Reglement'). Verweerster werd van het verzoek om nadere informatie op de hoogte gesteld.

De advocaat van verweerster richtte zich vervolgens bij brief van 28 januari 2019 tot het College. In deze brief stelde zij samengevat dat het verzoek om een nadere toelichting niet voldoende objectief was geformuleerd. De in het verzoek gebruikte strofe 'Is het juist dat uw klachten over verweerster zich beperken tot de volgende twee onderdelen: (...)' nodigde, naar de mening van de advocaat, klager uit om te onderzoeken of hij niet meer klachten over verweerster wilde indienen. Voorts was zij van mening dat het College verweerster in de gelegenheid moest stellen om -desnoods uitgebreid- te reageren op klagers eventuele reactie.

In reactie hierop deelde het College bij brief van 4 februari 2019 aan de advocaat van verweerster mee dat de brief van 22 januari 2019 geen uitnodiging aan klager was om nieuwe klachten over verweerster in te dienen. Verweerster zou voorts de gelegenheid krijgen om op een eventuele reactie van klager te reageren. Het College zou verweerster daarin geen beperkingen opleggen.

Klager reageerde bij e-mail van 18 februari 2019 op het verzoek om een nadere toelichting. Het College stuurde de e-mail bij brief van 25 februari 2019 naar de advocaat van verweerster.

De advocaat reageerde bij brief van 18 maart 2019 op de nadere toelichting van klager.

Het College besloot op 1 april 2019 om geen hoorzitting te houden maar om de klacht schriftelijk te behandelen zoals bedoeld in artikel 17, tweede lid van het Reglement. Het besluit tot schriftelijke behandeling werd op 1 april 2019 naar partijen gezonden.

2. De feiten

Op grond van de stukken kan van het volgende worden uitgegaan.

1. Verweerster is als orthopedagoog werkzaam in het bovenschoolse ondersteuningsteam van scholengroep X. De scholengroep is een stichting waarin een aantal openbare basisscholen is ondergebracht, waaronder basisschool Y.

2. In het voorjaar van 2018 raakte verweerster vanuit scholengroep X betrokken bij de begeleiding van de zoon van klager, geboren in 2011. Klagers zoon A was op dat moment een leerling op basisschool Y.

3. Verweersters werd na de zomervakantie 2018 vervangen door een andere orthopedagoog K. K was eveneens werkzaam in het bovenschoolse ondersteuningsteam van scholengroep X. Klager was van de vervanging op de hoogte.

4. Op 11 september 2018 om 10.21 uur stuurde klager een e-mail van hem van diezelfde dag 10.19 uur door naar verweerster. De mail van 10.19 uur was gericht aan K en een ambulante begeleider, eveneens werkzaam in het bovenschoolse ondersteuningsteam. In de mail van 10.21 uur aan verweerster schreef klager -voor zover hier van belang- het volgende:

‘Helaas gaat echt niet goed en wij staan echt alleen.
Wie kan en vooral wie wil en mag ons helpen.’

4. Verweerster beantwoordde deze mail op 11 september 2018 om 22.35 uur. Zij schreef klager -voor zover hier van belang- het volgende:

‘Wat ontzettend naar dit te lezen! Bah!!

Ik zie deze mail zojuist en heb mijn betrokken collega’s vandaag niet gezien, maar wel (telefonisch) hierover gesproken. (...) (*pedagoog K; CvT*) en (...) (*de ambulante begeleider; CvT*) hebben een voorstel gedaan voor een gespreksmoment? A.s. dinsdag gaan jullie samen om tafel?

Volgens mij gaat (...) (*de ambulante begeleider; CvT*) voordien ook nog bij juf (...) in de klas kijken; waardevol, denk ik!

Mijn positie is nu meer aan de zijlijn, al begrijp ik helemaal dat jullie mij mailen. Jullie voelen je roependen in de woestijn en willen en moeten gehoord worden. Mijn collega’s gaan hier een vervolg aan geven!

Dit is het voor nu, vanuit mijn kant.
Veel wijsheid gewenst!’

5. Bij e-mail van 12 september 2018 om 8.22 uur schreef klager -voor zover hier van belang- het volgende aan verweerster.

‘Zou ik jou aan het eind van de dag vandaag of morgen kunnen bellen?’

Ik weet dat jij niets meer kan doen (...), maar ik heb echt een dringende vraag. Wij zijn momenteel echt doodsbang en ik ben vanmorgen al gebroken.

Dit merkt A natuurlijk ook, dus ook vandaag staat het jongetje al weer 1-0 achter.

(...)

Ik wil absoluut niets stiekem of achter iemands rug om doen. Maar ik ben echt wanhopig. Doe aub ook geen cc naar (...) (*de directeur ondersteuning in het bovenschoolse ondersteuningsteam; CvT*) of K. Ik heb een vraag aan jou en niet aan/voor hen.'

6. Verweerster beantwoordde deze mail op 12 september 2018 om 21.16 uur. Een cc van haar mail zond zij naar de directeur van het bovenschoolse ondersteuningsteam, naar de ambulant begeleider en naar haar collega K. In haar mail schreef zij -voor zover hier van belang- het volgende:

'Ik heb jullie aan mij gerichte mail vandaag ergens tussendoor op mijn andere werk gelezen. Hoewel de inhoud mij raakt, ben ik niet eerder in de gelegenheid geweest te reageren en weet ik eigenlijk ook niet zo goed hoe te reageren.

Zoals je ook aanhaalt in je mail, ben ik inderdaad niet meer in de positie om nu iets voor jullie te betekenen. Bovendien weet ik dat mijn collega's K en (...) (*de ambulant begeleider; CvT*) en eveneens (...) (*de directeur ondersteuning in het bovenschoolse ondersteuningsteam; CvT*) -ook achter de schermen- volop in actie zijn. Er is een gespreksmoment gepland en zij observeren en verzamelen informatie, vooral om de begeleidingsbehoeften van A goed in beeld te brengen. Om van daaruit goed te kunnen kijken wat A nodig heeft en hoe daar vorm aan te geven.

Net als eerder besproken is een stuk (basis-)vertrouwen in elkaar (tussen ouders, school en andere betrokkenen) volgens mij echter voorwaardelijk. Het klinkt mij in de oren alsof er bij jullie iets geknakt is. Eerlijkheidshalve denk ik dat er tussen jullie als ouders, A en school inmiddels echt te veel gebeurd is... Heel triest en ontzettend vervelend, maar hierdoor is er m.i. weinig/onvoldoende basis voor een verdere samenwerking.

Heel naar om de wanhoop zo duidelijk uit jullie mail naar voren te zien komen! Ik hoop dan ook oprecht dat jullie je serieus gezien en gehoord voelen door mijn collega's. Weet dat ook zij te allen tijde het belang van (in dit geval) A voorop stellen. Wie is hij? Wat is er nodig om zijn ontwikkeling zo optimaal mogelijk te begeleiden? Ik hoop ook echt van harte dat jullie daar (wat) vertrouwen in hebben! Niet tegenover elkaar, maar mét elkaar, in het belang van A's verdere schoolse en persoonlijke ontwikkeling!

Waar ik echt even over geworsteld heb, door het nadrukkelijke verzoek in jullie mail, is aan wie deze reactie toe te sturen. Aangezien ik transparantie ook erg hoog in het vaandel heb, zie ik geen andere keus dan mijn reactie op jullie (overigens niet aan deze mail toegevoegde) bericht wél door te sturen aan mijn betrokken collega's. Ik wil namelijk niemand in een (nog) lastigere situatie plaatsen door zaken juist wel of niet gedeeld te hebben. Vandaar, tegen jullie verzoek in, dus deze keus om mijn mail met hen te delen. Ik hoop op jullie begrip daarin.

Tot slot wens ik dat deze ontstane situatie voor jullie niet alles overschaduwet. Er dient zo snel als mogelijk weer rust en vertrouwen te ontstaan! Dat a.s. dinsdag daar concrete stapjes (liefst stappen) in gezet moge worden!'

7. Bij e-mail van 30 oktober 2018 verzocht klager aan verweerster hem te berichten bij welke beroepsvereniging zij stond geregistreerd.

8. Bij e-mail van diezelfde dag deelde verweerster aan klager mee dat ze lid is van de NVO.

3. Het standpunt van klager en de klachten

De klachten houden, zakelijk weergegeven, in dat verweerster in strijd heeft gehandeld met de Beroepscode NVO. Klager licht zijn klachten als volgt toe.

1.1. Aan het begin van het schooljaar 2018 was verweerster vervangen door orthopedagoog K. Hier was het fout gegaan. Aan de 'nieuwe' pedagoog stuurden klager en zijn echtgenote op een gegeven moment noodkreten over het gedrag van hun zoon en vooral over de acties die de school wilde ondernemen. Hierop kregen zij geen enkele inhoudelijke reactie. Omdat zij echt wanhopig waren, stuurden zij een noodkreet naar verweerster met hierbij het uitdrukkelijke verzoek om haar antwoord niet te cc-en naar haar collega's (ook om de 'nieuwe' pedagoog niet 'te passeren'). Een dag later ontvingen zij inderdaad een reactie van verweerster met in dit antwoord ook een cc naar haar collega's.

1.2. Verweerster heeft hiermee haar beroepsgeheim geschonden en strijdig gehandeld met de Beroepscode van de NVO. In ieder geval heeft ze voor een vertrouwensbreuk gezorgd tussen klager en de nieuwe orthopedagoog.

2. Verweerster heeft helemaal niet gereageerd op de klagers noodkreet over het schorsingsgesprek met basisschool Y.

4. Het standpunt van verweerster

Verweerster brengt in reactie op de klachten -zakelijk weergegeven- het volgende naar voren.

1. Alvorens in te gaan op de klachten, wil verweerster haar werksituatie schetsen. Scholengroep X is een scholengroep met 15 basisscholen in diverse gemeenten. De scholengroep verzorgt openbaar onderwijs aan ruim 3.500 leerlingen. Verweerster heeft als orthopedagoog zitting in het Bovenschoolse Ondersteuningsteam (BOT), een afdeling van het Bestuurs-bureau van scholengroep X. Het BOT bestaat uit drie orthopedagogen, drie ambulante begeleiders en een directeur Ondersteuning. De orthopedagogen zijn aan meerdere verschillende basisscholen gekoppeld en hebben een rol in de ondersteuningsstructuur.

2. Bij vragen over een leerling die de basisondersteuning van de basisschool overstijgt, is de orthopedagoog aanspreekpunt voor de school. De opdrachtgever van de orthopedagoog is dus de desbetreffende basisschool. De communicatie met de orthopedagoog loopt via de intern begeleider van de school. Op verzoek van de school denkt de orthopedagoog, met toestemming van de ouders, mee bij vragen die zijn gericht op de ondersteuningsbehoefte van een leerling en de ondersteuningsmogelijkheden van de school. De orthopedagoog ontvangt dan van de school schriftelijke informatie. Als het om een individuele leerling gaat, bestaat de informatie in ieder geval uit het zogenoemde handelingsgericht-werken-formulier (HGW-formulier) en een overzicht van de niet-methodetoetsen. De school stelt het HGW-formulier op. Het HGW-formulier dient om het gezamenlijke traject op transparante wijze neer te zetten. Het doel van het formulier is om de kwaliteit van het onderwijs en de begeleiding van de leerling te verbeteren. Op deze wijze wordt op een systematische manier gewerkt aan de afstemming van de aanpak en het aanbod op de onderwijsbehoeften van de leerling. Aan de hand van onder andere belemmerende en bevorderende factoren, wordt gekeken welke onderwijsbehoeften de betrokken leerling heeft. Dit om het onderwijs daarop zo veel als mogelijk aan te passen. De school bespreekt het HGW-formulier met de betrokken ouders.

3. Naast het doornemen van deze documentatie, doet de orthopedagoog vaak een klassenobservatie om een concreter beeld van een leerling en de schoolse situatie te verkrijgen. Vervolgens vindt vaak een zogenoemd Ondersteuningsteamgesprek (OT) plaats. Dergelijke besprekingen vinden plaats met

de ouders, de school en eventuele andere betrokkenen. Dit zijn in ieder geval de aan de school verbonden orthopedagoog, soms aangevuld met bijvoorbeeld de jeugdarts, een jeugd- of gezinswerker of een externe logopedist. Besproken wordt wat de huidige stand van zaken is. Het doel is om in gezamenlijkheid na te gaan wat eventueel nodig is om de ontwikkeling van de leerling/het betrokken kind te optimaliseren. Veelal worden leerlingen over wie de school of de ouders zorgen of vragen hebben, ook middels een gesprekkenserie op deze wijze gevolgd. Vaak kent dit een tweejaarlijkse frequentie, al wordt er bovenal gekeken naar wat de behoefte is van de school en de ouders. Met andere woorden: er wordt maatwerk geleverd. De gesprekken vinden plaats zo vaak als de school dit nodig acht.

4. In deze gesprekken geven de orthopedagoog en eventuele andere deskundigen adviezen aan de school. De school vult het HGW-formulier aan. Dit gebeurt aan de hand van ontwikkelingen en de in de OT's opgedane inzichten en gemaakte afspraken. Ook de adviezen van de orthopedagoog of andere deskundigen verwerkt de school hierin. De orthopedagoog blijft op de achtergrond betrokken en schuift afhankelijk van de behoefte van de school weer aan. De orthopedagoog kan, na instemming van de ouders en de school, extra expertise inzetten in de vorm van een ambulante begeleider. De ambulante begeleider zoomt nog meer of gedurende een langere periode in op de situatie middels observaties en gesprekken. Doel is om nog meer zicht te krijgen op de onderwijs- en ondersteuningsbehoeften van de leerling.

5. Op 29 mei 2018 was verweerster op verzoek van basisschool Y aangeschoven bij een acuut te voeren gesprek tussen klager en zijn echtgenote met de school over hun zoon. In dit gesprek was een aantal afspraken gemaakt over extra begeleiding van klagers zoon. Verweerster was vervolgens tot de zomervakantie 2018 bij de begeleiding van de zoon betrokken geweest. Het contact met klager had zij voor de zomervakantie 2018 positief afgesloten.

6. Bij de start van het nieuwe schooljaar heeft verweerster haar werkzaamheden bij basisschool Y overgedragen aan haar collega K. Verweerster heeft klager hierover al voor de zomervakantie geïnformeerd.

7. Desondanks hebben de ouders haar op 30 augustus 2018 benaderd via de e-mail. Uit de mail blijkt dat klagers zoon na de zomervakantie een goede start in de nieuwe klas heeft gemaakt. In de e-mail komt ook de onvrede van de ouders naar voren over het HGW-formulier van de school. Uit de mail blijkt dat de ouders zich bewust zijn van de veranderde positie van verweerster. Verweerster heeft deze mail beantwoord. Vanwege de overdracht heeft zij ook contact opgenomen met de interne begeleider van de bovenbouw van basisschool Y. Zij deelde mee dat het goed was om op korte termijn een oudergesprek te plannen. Zij heeft haar mail in het kader van de transparantie doorgestuurd naar haar collega K en naar de ambulante begeleider van het BOT die al voor de zomervakantie bij de zaak betrokken was geraakt. De ouders hadden haar via de mail laten weten deze (re)actie te waarderen.

8. Zonder dat verweerster wist wat zich in de tussentijd heeft afgespeeld, heeft klager haar op 11 en 12 september 2018 opnieuw mails gestuurd. Verweerster heeft op deze mails gereageerd en heeft de ouders opnieuw verwezen naar collega K. Inmiddels was de directeur Ondersteuning van het BOT betrokken bij de zaak. Verweerster heeft haar e-mail van 12 september 2018 doorgestuurd naar deze collega's. Dit om de noodkreet van de ouders in beeld te brengen bij degenen die hier wel iets mee konden doen.

9. Wat betreft de twee concrete klachten, merkt verweerster op dat deze betrekking hadden op gebeurtenissen in een periode dat zij niet meer als orthopedagoog was verbonden aan basisschool Y. Verweerster vraagt zich af of de klachten om deze reden wel ontvankelijk zijn. Mochten de klachten wel ontvankelijk zijn, brengt verweerster het volgende naar voren.

10. Uit de uitgewisselde e-mails blijkt dat verweerster wel degelijk heeft gereageerd op de e-mails van klager. Dit heeft zij zo spoedig mogelijk gedaan en zelfs buiten werktijd. Zij heeft hierin duidelijk vermeld dat zij niet meer bij basisschool Y betrokken is en dat de nieuwe orthopedagoog K en de ambulante begeleider nu de verantwoordelijken zijn. Desondanks heeft zij geprobeerd nog te bemiddelen tussen de ouders en de school. De schorsing van een leerling is overigens een beslissing van het College van Bestuur van de scholengroep. De orthopedagoog heeft hierin normaal gesproken geen adviserende rol. In de mail die klager haar op 11 september 2018 stuurde, heeft klager specifiek de situatie rondom de eventuele schorsing van zijn zoon aangehaald. Verweerster heeft hierop haar collega's benaderd en navraag gedaan over de procesgang. De verkregen informatie heeft zij vervolgens verwerkt in haar reactie.

11. Wat betreft de klacht dat zij een cc van haar mail van 12 september 2018 heeft gestuurd naar haar collega's, merkt verweerster het volgende op. Bij klager was bekend dat zij na de zomervakantie 2018 niet meer als orthopedagoog was verbonden aan basisschool Y en ook geen aanspreekpunt meer was. Vanuit deze veranderde positie kon zij geen directe rol van betekenis meer spelen. Wél vond zij het tot haar taak behoren om de ouders te wijzen op de mogelijkheden die er waren en om de hulpvraag van de ouders te koppelen aan degenen die nu betrokken waren bij klagers zoon. De mail van klager van 12 september 2018 heeft zij niet doorgestuurd naar haar collega's. Zij heeft haar reactie in cc naar haar collega's gestuurd om de zoon en de ouders verder te helpen. Vanwege de zoon vond zij het nodig de betrokken professionals te informeren. In haar handelen dient zij altijd af te wegen in hoeverre dit zorgvuldig is en of er strijd ontstaat met het handelen als een goed pedagoog. Als een signaal komt van de ouders, een noodkreet, maakt zij de afweging of het verzoek om de noodkreet niet te delen opweegt tegen de noodzaak om anderen toch te informeren in het kader van het handelen van een goed pedagoog. In dit geval was het belang voor de leerling dat de noodkreet bekend werd bij de personen die konden handelen groter dan het belang van de ouders om deze informatie niet te delen. Verweerster heeft daarbij meegewogen of zij toch tegemoet kon komen aan het verzoek van de ouders om de noodkreet niet te delen. Vanwege dit laatste heeft zij alleen haar eigen reactie doorgestuurd en niet de onderliggende mail. Verweerster is dan ook van mening dat zij haar geheimhoudingsplicht niet heeft geschonden. Zij heeft geen voor de ouders of de zoon privacygevoelige gezondheidsgegevens meegezonden, of privacygevoelige informatie over de zoon in de mail gezet. De informatie was noodzakelijke informatie voor drie specifieke deskundigen die bij de zoon betrokken waren en die door verweerster op de hoogte moesten worden gebracht van haar reactie op de mail van klager.

Niet vergeten moet worden dat meerdere medewerkers met de ouders in gesprek waren en bezig waren met het zoeken naar een oplossing. De ouders hadden ervoor gekozen om haar deze mail te sturen buiten de betrokken medewerkers om.

12. Verweerster merkt tot slot op dat zij het vervolg betreurt. Hiermee bedoelt ze de onderhavige klachtenprocedure en dat niet in gezamenlijkheid verder werd gekeken naar oplossingen. Zij heeft altijd naar eer en geweten gehandeld en altijd getracht in het belang van klagers zoon te handelen.

5. Nadere toelichting klager

Klager deelt in zijn e-mail van 18 februari 2019 samengevat het volgende mee.

1. Verweerster voegde bij haar verweerschrift een document 'Onderwijsbehoeften A' naar aanleiding van drie observaties (19 juni 2018, 25 juni 2018 en 10 september 2018) van klagers zoon uitgevoerd door de ambulante begeleider. Klager vraagt zich af of verweerster deze gevoelige informatie mag delen met het College. Met basisschool Y en met scholengroep X was immers in november 2018 afgesproken dat het dossier van zijn zoon op slot ging. Dit betekende dat niets uit het dossier van zijn

zoon kon worden gedeeld zonder de uitdrukkelijke toestemming van de ouders. Verweerster heeft met haar handelwijze gebroken met deze belofte.

2. Verweerster stelt in haar verweerschrift dat het in het belang van klagers zoon was dat de noodkreet bekend werd bij de personen die konden handelen. Toch heeft ze de noodkreet zelf niet doorgestuurd. Het doorsturen van haar e-mail naar haar collega's heeft klager als een dolkstoot in de rug ervaren.

3. Wat betreft het niet-reageren van verweerster op zijn noodkreten, vraagt klager zich steeds meer af of hij dit verweerster kwalijk kan nemen. Verweerster was ten tijde van de noodkreten niet meer direct betrokken bij zijn zoon. Ze heeft haar collega's wel gesproken. Meer had ze dan ook niet kunnen doen.

6. Reactie verweerster

De advocaat van verweerster deelt in reactie op de nadere toelichting bij brief van 18 maart 2019 nog het volgende mee.

1. De e-mail van 18 februari 2019 bevat een nieuwe klacht, namelijk dat verweerster het document 'Onderwijsbehoeften A' heeft meegestuurd met haar verweerschrift. Het verzoek om een nadere toelichting van het College gaf niet de mogelijkheid om nieuwe klachten aan het dossier toe te voegen. Klager heeft ook geen belang bij deze nieuwe klacht. Om deze reden verzocht de advocaat aan het College om deze nieuwe klacht niet ontvankelijk te verklaren.

2. Subsidiair is het zo dat het desbetreffende document naar het College is gestuurd in het kader van het verweer tegen de klachten. Het gaat hier dus niet om het openbaar maken van stukken aan derden maar om het versturen van een stuk naar het College. De leden van het College hebben een geheimhoudingsplicht op basis van artikel 19 van het Reglement. Bovendien is het verslag geen door de pedagoog opgesteld stuk of rapport waarvoor het blokkeringsrecht geldt van artikel 40 van de Beroepscode 2017.

De Beroepscode geeft een pedagoog geen beperkingen wat betreft het overleggen van stukken die nodig zijn voor het verweer in een klachtprocedure. Elke aangeklaagde heeft recht op een 'fair trial' op basis van artikel 6 EVRM (Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens). Dit artikel gaat boven de Beroepscode 2017. Verweerster mag bepalen welke documenten zij nodig acht om haar verdediging vorm te kunnen geven. Het College moet vaststellen of verweerster heeft gehandeld zoals van een goed pedagoog mag worden verlangd. Het meegestuurde verslag ondersteunt het standpunt van verweerster dat zij de onderwijsbehoeften van klagers zoon goed in kaart heeft gebracht, dus een als goed pedagoog heeft gehandeld. De belangen van klager zijn ook niet geschaad omdat het verslag al lang in zijn bezit was.

3. Wat betreft het sturen van een cc van de e-mail aan klager naar de drie collega's, merkt de advocaat op dat verweerster zelf bevoegd is om te bepalen aan wie zij een cc stuurt. Verweerster heeft daarbij de verschillende belangen zorgvuldig tegen elkaar afgewogen en geoordeeld dat met deze wijze van verzending het belang van klagers zoon het beste gediend zou worden. Bovendien heeft zij getracht om dit in de mail op transparante wijze aan de ouders te communiceren. Met het doorsturen van haar eigen e-mail heeft verweerster niet de geheimhoudingsplicht geschonden. In de e-mail van 12 september 2018 staat geen nieuwe vertrouwelijke informatie die valt onder de geheimhoudingsverplichting uit de Beroepscode 2017. Daar komt bij dat het ook wel merkwaardig is als een klager zelf verschillende personen met dezelfde vraag mag benaderen (drie in het geval van klager), en vervolgens invloed mag uitoefenen op de vraag of deze personen naar aanleiding van deze mail met elkaar in contact mogen treden voor (gestructureerd) overleg via de mail, of niet. Dit is een vorm van met twee maten meten.

7. Juridisch kader

De Beroepscode 2017 van de NVO is op 1 januari 2017 in werking getreden.

Artikel 10 van de Beroepscode 2017 'Zorgvuldigheid' bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

'3. De pedagoog is in zijn professioneel handelen en nalaten zorgvuldig jegens een ieder.'

Artikel 11 van de Beroepscode 2017 'Geheimhouding' bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

'1. De aard van de professionele relatie verplicht de pedagoog tot geheimhouding van hetgeen hem in verband met de professionele relatie met de cliënt ter kennis komt.'

Het Reglement voor het College van Toezicht en het College van Beroep van de NVO (het Reglement) is op 1 januari 2018 in werking getreden.

Artikel 19 van het Reglement bepaalt het volgende:

'Openbaarheid en geheimhouding

1. De zittingen van het College van Toezicht zijn niet openbaar.
2. De leden van het College en de ambtelijk secretaris zijn gehouden tot geheimhouding van de door hen behandelde zaken.
3. De stukken en eventueel ander materiaal op de behandeling betrekking hebbende, zijn geheim en uitsluitend ter inzage van de leden van het College, de ambtelijk secretaris en partijen, voor zover het College niet anders bepaalt.
4. Na afloop van de behandeling van de klacht dragen de leden van het College zorg voor de vernietiging van de stukken die aan hen zijn verstrekt.'

8. De beoordeling van de klacht

Het College overweegt als volgt.

1. Het College wijst er allereerst op dat het bij de tuchtrechtelijke toetsing van professioneel handelen er niet om gaat of dat handelen beter had gekund, maar om het geven van een antwoord op de vraag of de pedagoog bij het beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van het klachtwaardig handelen en met hetgeen toen in de beroepsgroep ter zake als norm of standaard was aanvaard.

2. De eerste klacht is dat verweerster haar e-mail van 12 september 2018 in cc heeft gestuurd naar drie collega's ondanks klagers verzoek om dit niet te doen. Een van de deze collega's was de nieuwe pedagoog K die vanaf de zomervakantie 2018 verweersters werkzaamheden had overgenomen bij basisschool Y.

Het College stelt vast dat de desbetreffende mail geen vertrouwelijke informatie bevatte over klagers zoon en diens cliëntsysteem. Diegenen naar wie verweerster de cc had gestuurd, waren bovendien op dat moment betrokken bij de begeleiding van klagers zoon en bekend met de situatie van klagers zoon op basisschool Y. Verweerster heeft gelet hierop de verplichting tot geheimhouding zoals bedoeld in artikel 11, eerste lid van de Beroepscode 2017, niet geschonden.

De volgende vraag is of verweerster met het meenemen van haar drie collega's in de cc voldoende zorgvuldig is geweest richting klager. Het College is van mening dat dit het geval is. De e-mail van verweerster was een reactie op een e-mail van klager waarin hij, zo schrijft hij, alleen aan haar een dringende vraag wilde stellen. Verweerster was echter op dat moment niet meer de behandelend

pedagoog; dit was pedagoog K. Klager was bekend met dit feit. Als voormalig behandelend pedagoog rustte op verweerster de verplichting om, naar aanleiding van klagers e-mail, de verschillende belangen op een juiste manier tegen elkaar af te wegen. Klager verzocht om geheimhouding van zijn mail omdat hij en zijn echtgenote echt wanhopig waren, en ook om de nieuwe pedagoog K niet te passeren. Daar stond tegenover het belang van klagers zoon bij transparantie en volledigheid bij degenen die hem vanuit de school begeleidden. Verweerster heeft deze belangen afgewogen en is tot de conclusie gekomen dat het belang van transparantie en volledigheid hier prevaleerde. Deze belangenafweging kan tot deze conclusie leiden. Door de mail zelf van klager niet door te sturen, is verweerster ook zorgvuldig te werk gegaan. Verweerster heeft artikel 10, derde lid van de Beroepscode 2017 goed toegepast. Deze klacht is ongegrond.

3. De tweede klacht is dat verweerster niet heeft gereageerd op klagers noodkreet over het schorsingsgesprek met basisschool Y. Het College gaat ervan uit dat klager hiermee de e-mails bedoelt die hij op 11 en 12 september 2018 naar verweerster heeft gestuurd. Verweerster heeft beide e-mails nog diezelfde dag beantwoord, en niet een dag later zoals klager stelt. In beide reacties maakt verweerster op een inlevende manier duidelijk dat zij niet meer betrokken is bij het dossier en dat haar collega's de behandeling hebben overgenomen. Bovendien heeft zij naar aanleiding van klagers e-mails contact gezocht met de behandelend collega's en heeft zij klager over haar bevindingen geïnformeerd in haar e-mails. Het College is van mening dat verweerster hier zorgvuldig heeft gehandeld. Er is geen sprake van schending van de Beroepscode 2017. Deze klacht is ongegrond.

4. Ten overvloede merkt het College nog het volgende op. Pedagogen hebben de verplichting tot geheimhouding van de informatie waarover zij op basis van een professionele relatie beschikken. Dit staat onder meer in artikel 11, lid 1 van de Beroepscode 2017. Alleen onder omstandigheden kan het beroepsgeheim worden doorbroken. De regels over het beroepsgeheim kunnen echter niet één op één van toepassing zijn wanneer een pedagoog zich tuchtrechtelijk moet verantwoorden. Het lidmaatschap van de NVO impliceert dat de betrokken pedagoog zich onderwerpt aan de normen van de beroepsvereniging, zoals neergelegd in de Beroepscode 2017, en het daarbij behorende tuchtrecht. Het College is van mening dat een pedagoog in een tuchtprocedure volledige verantwoording moet kunnen afleggen. Dit impliceert dat hij daartoe in beginsel de vertrouwelijke informatie die hij nodig acht om zijn standpunten te onderbouwen, mag delen met het College van Toezicht. Hierbij is van belang dat de vertrouwelijkheid van de ingebrachte informatie is gewaarborgd. Artikel 19 van het Reglement bepaalt immers dat de zittingen van het College niet openbaar zijn, dat de leden van het College en de ambtelijk secretaris gehouden zijn tot geheimhouding van de door hen behandelde zaken, dat de stukken uitsluitend ter inzage zijn van het College en de ambtelijk secretaris, en dat deze na afloop van de behandeling vernietigd moeten worden. Het College is gelet hierop van oordeel dat verweerster in de onderhavige procedure bevoegd was om het document 'Onderwijsbehoeften A' als bijlage bij haar verweerschrift te voegen.

9. Uitspraak

Het voorgaande overwegende komt het College tot de volgende uitspraak.

De klacht is op alle onderdelen ongegrond.

Aldus gedaan op 23 april 2019 door het College van Toezicht.

de heer mr. T.J. Dorhout Mees, voorzitter

mevrouw mr. J. Siemons, ambtelijk secretaris